Quelle: http://manuscripta.at/?ID=32270
Copyright: Lilienfeld, Zisterzienserstift

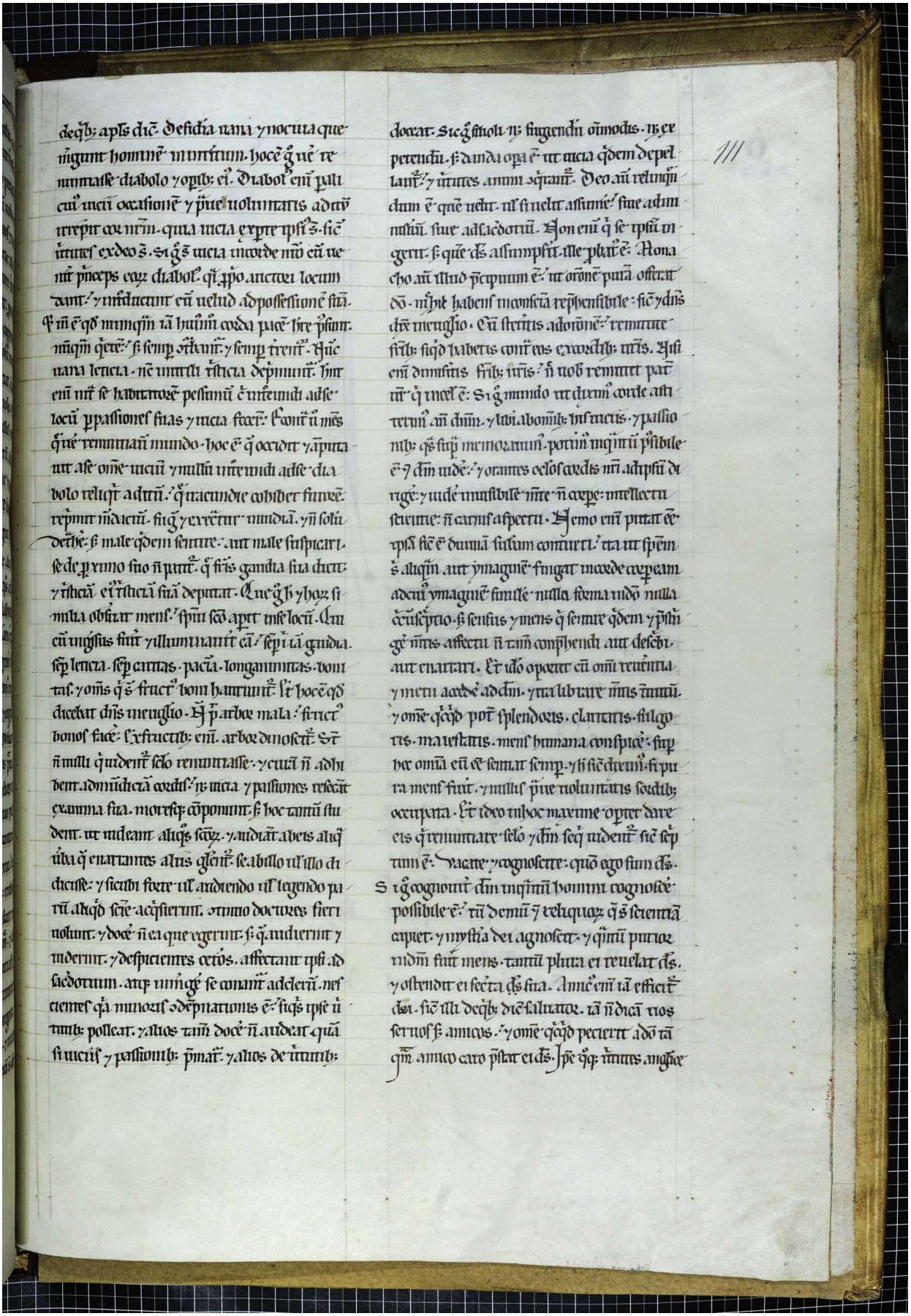

deqb; apls dicē. Desidia nam ⁊ nocua que
nigunt hominē mundum. hocē g̃ uē re
nunciasse diabolo ⁊ opib; eī. Diabol enī pul
cū uicū occasionē ⁊ p̃ue uoluntatis adtū
trepit cor nr̃m. quia uicia expte ipsi s. sic
ututes ex deo s. si g̃ s uicia uicorde nō eū ue
nit p̃ceps eōr diabol. qi ꝓ auctoꝝ locum
dant. ⁊ uiduciunt eū uelud adpossessionē suā.
Ꝑ nī ē qd mundi in huīm corda pcē hre p̃sum.
nūqm qerē. ⁊ semp ōtenūt. ⁊ semp trenūt. Hūc
nam lencia. nē uuitu tūtia depmunt. hm
enī nūt se habituōē pessimū ē uiteundi adse
locū ꝑ passiones suas ⁊ uicia fcerē. Ꝑ cont ū mēs
q uē renuntiaū mundo. hoc ē q occidit ⁊ ap̃ta
uit a se omē uicū ⁊ nullū uiteundi adse dia
bolo relqt adtū. q uacundie cohibet fuuē
repmit mdicū. fig ⁊ exercetur mundū. ⁊ nī solū
dcīse. ⁊ male qdem sentire. aut male suspicari.
se de ꝓximo suo ñ punt. q fīs gaudia sua ducit
⁊ tūtcā eī tūtcā suā deputat. Que g̃ b ⁊ hoꝝ si
mila obtūrat mēs. spū sēd aptt uise locū. Cum
cū uigilus fuit ⁊ illum uauit cā. sēpi tā gaudia
sēp lencia. sēp cuitas. pacū. longanimitas. bom
tas. ⁊ omīs q s fruct bom hamrunt. Et hocē qd
dicebat dīs uieuglio. Ij p arbōe mala. fruct
bonos facē. Ex fructib; enī arbōe dinoscit. Sī
ñ mlti q uidentur sēlo renuntiasse. ⁊ cuā ñ adhi
bent admūdicā cordis. ñ uicia ⁊ passiones resecāt
cramma sua. mores sp̃ cōponunt. ⁊ hoc tamū stu
dent. ut uideant aliqs scīr. ⁊ audiāt a beis aliq
ūba q enarrantes aliis gl̃ent. se ab illo ul illo di
dicisse. ⁊ sicubi fuerit ul audiendo ul legendo pa
rū aliqd scīe acq̃sierunt. ⁊ mmo doctores fieri
uolunt. ⁊ docē ñ ea que egerunt. ⁊ q audierunt ⁊
uiderunt. ⁊ despicientes ceros. affectant ipsi ad
sacdotium. atq uuīgē se conant adclerū. nes
cientes q a minoris odēpnationis ē. sicq ipse ū
tuib; posseat. ⁊ alios tam docē ñ audeat. quā
si uicis ⁊ passionib; pmat. ⁊ alios de uitutib;

docerat. Sic g̃ stuolu ñ; fugendū oīmodis. ñ ex
petendū. ⁊ danda opa ē. ut uicia qdem depel
lant. ⁊ ututes animo sqrant. Deo aū relinqn
dum ē quē uelit. ul si uelit assumē. sine adim
mutū. sine adlacdotū. Non enī q se ipsū in
gerit. ⁊ quē ds assumpsit. ille phat ē. Nona
cho aū illud p̃ceptum ē. ut ōrōnē pura offerat
dō. nihil habens in conscia repehensibile. sic ⁊ dīs
dē uieuglio. Eū stritis adorōnē. remittite
frib; siqd habetis cont eos. ex uoluntib; uris. Ipsi
enī dimittis frib; uris. ñ uob remittit pat
ūr q uiuel ē. Si g̃ mundo ut diuīm corde atti
tetur aī dīm. ⁊ ubi abominib; ins uicis. ⁊ passio
nib; qs sup̃ memoratum. potiū nqm ū p̃sibile
ē. ⁊ dīm uidē. ⁊ oramus oclos cordis nr̃i adipsū di
rigē. ⁊ uidē inuisibile nīe. ñ corpe. intellectu
sciēte. ñ carnis aspectu. Nemo enī putat ē
ipsā sic ē diuīā sicum contuetur. tta ut spēm
s aliqm aut ymaginē fingat uicorde corpeam
adcū ymaginē similē. nulla forma uidō nulla
ē cū sp̃tio. ⁊ sensus ⁊ mens q semper qdem ⁊ ipsū
gē nūs affectu. ñ tam comphendi aut descibi
aut enarrari. Et ideo oportet cū omī reuerentia
⁊ metu accedē ad dīm. ⁊ ita libare ūnis tuum.
⁊ omē qcqd pot splendoris. claritatis. fulgo
ris. maiestatis. mens humana conspicē. sup
hoc omīa eū cē semper semp. ⁊ si sic diuīū. si pu
ra mens fuit. ⁊ nullus p̃ue uoluntatis sordib;
occupata. Et ideo uiboc maxime opter dare
eis q renuntiare sēlo ⁊ dīm seq uidentur sic sēp
tum ē. Vacare ⁊ cognoscere. quō ego sum ds.
Si g̃ cognouit dīm uqm̃ū hominī cognoscē
possibile ē. tū demū ⁊ reliquoꝝ q s scientiā
capiet. ⁊ mystia dei agnoscet. ⁊ q̃m̃ū puriōr
uidō fuit mens. tam̃ū plura ei reuelat ds.
⁊ ostendit ei secta q̃s sua. Amē enī tā efficit
dsi. sic illi deqb; dicē saluator. tā ñ dicā uos
seruos. ⁊ amicos. ⁊ omē qcqd pecierit adō tā
qm̃ amico caro p̃stat ei ds. Ipse q̃q; unus angēlor